

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สถานภาพของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้มีหนังสือ ที่ สสส. ๐๐/๓๗๒๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สรุปความได้ว่าตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (องค์การมหาชน) เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อมาได้มีการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้กล่าวไว้ว่าให้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นอันเสร็จสิ้นลง และได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ยุติการดำเนินการของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ยุติการดำเนินการของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

เนื่องจากมาตรา ๔๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ บัญญัติให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณรายได้ และ ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ไปเป็นของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนี้

๑. กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วยหรือไม่

๒. บรรดาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่โอนมาปฏิบัติงานอยู่ในกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วยหรือไม่

๓. หากกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ มิได้มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า หน่วยงานของรัฐตามนิยามในมาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมายถึง หน่วยงานของรัฐ ๓ ประเภท คือ ประเภทที่ ๑ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น ประเภทที่ ๒ ได้แก่ รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ประเภทที่ ๓ ได้แก่ หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เมื่อพิจารณามาตรา ๕^๒ และมาตรา ๑๐^๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่บัญญัติให้จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ โดยกองทุนเป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณแล้ว จะเห็นว่า กองทุนเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทที่ ๓ การที่กองทุนจะอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ต้องมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ

๑มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ล๑

๑ล๑

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๒มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ”

ให้กองทุนเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

๓มาตรา ๑๐ กองทุนมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และรายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เสียก่อน เมื่อกองทุนไม่เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เจ้าหน้าที่ของกองทุนจึงไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่โอนมาจากสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อมาปฏิบัติงานที่กองทุน หากได้มีการกระทำละเมิดก่อนที่สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพจะถูกยุบเลิกและสิ้นสภาพความเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ การดำเนินการในเรื่องละเมิดต้องนำหลักเกณฑ์ในส่วนที่เป็นสารบัญญัติ เช่น ความรับผิดชอบในทางละเมิด สิทธิไต่เบี่ยง ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ มาใช้บังคับ เนื่องจากในขณะที่เกิดการกระทำละเมิดนั้น สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพยังมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

ดังนั้น หากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพประสงค์จะอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ก็ต้องดำเนินการเพื่อให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ต่อไป

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๐